

Kohti maan ääriä Ap.t. 8:26-40

26. **Herran enkeli puhui Filippokselle:** "Nouse ja mene etelään päin sille tielle, joka vie Jerusalemissa alas Gazaan ja on autio."

27. **Hän nousi ja lähti.** Siellä kulki etiopialainen mies, eunukki, Etiopian kuningattaren eli kandaken mahtava **hoviherra** ja koko hänen aarteistonsa hoitaja. Hän oli tullut **Jerusalemiin rukoilemaan**

28. ja oli nyt paluumatkalla, istui vaunuisaan ja **luki profeetta Jesajaa.**

29. Henki sanoi Filippokselle: "**Mene lähemmäs ja pysyttele** noiden vaunujen **viereillä.**"

30. Filippos juoksi vaunujen luo, kuuli miehen lukevan profeetta Jesajaa ja kysyi: "**Ymmärrätkö myös, mitä luet?**"

31. Tämä vastasi: "Kuinka minä voisin ymmärtää, jos kukaan ei minua opasta?" Hän pyysi Filipposta nousemaan ja istumaan viereensä.

32. Raamatunkohta, jota hän luki, oli tämä: "Niin kuin lammas hänet vietiin teuraaksi, ja niin kuin karitsa on hiljaa keritsijänsä edessä, ei hänkään suutaan avannut.

33. Hänen alentumisensa tähden häneltä evättiin oikeus. Kuka kertoo hänen syntype-

ränsä? Sillä hänen elämänsä otettiin pois maan päältä."

34. Hoviherra sanoi Filippokselle: "Pyydän sinua sanomaan: **kenestä profeetta puhuu** näin, itsestäänkö vai jostakin toisesta?"

35. Filippos alkoi puhua ja **lähtien** tästä **raamatunkohdasta julisti hänelle evankeliumia Jeesuksesta.**

36. Tietä kulkiessaan he tulivat veden ääreen. Hoviherra sanoi: "Tässä on vettä. Mikä estää kastamasta minua?"

37. [Silloin Filippos sanoi hänelle: "Jos sinä uskot koko sydämestäsi, se tapahtukoon." Hoviherra vastasi: "**Minä uskon, että Jeesus Kristus on Jumalan Poika.**"]

38. Hän käski pysäyttää vaunut, ja he molemmat, Filippos ja hoviherra, astuivat veteen, ja Filippos **kastoi hänet.**

39. Kun he olivat nousseet vedestä, Herran Henki tempasi Filippoksen pois, eikä **hoviherra** enää nähnyt häntä. Ja hän **jatkoimatkaansa iloiten.**

40. Mutta Filippos tavattiin Asdodissa. Hän kulki kaikissa kaupungeissa evankeliumia julistaen, kunnes tuli Kesareaan.

Henkilökohtainen evankeliointi

Miten henkilökohtaista evankelioimistyötä tulisi tehdä? Miten lähestyä ihmistä? Mikä sanoma tulee välittää? Mihin asti pitää pyrkiä? Millainen johdatus ja varustus siihen tarvitaan? Näihin kaikkiin kysymyksiin antaa valoa Filippoksen toiminta.

Kohti maan ääriä (26)

"Herran enkeli puhui Filippokselle: 'Lähde etelään päin ja mene tielle, joka vie Jerusalemissa Gazaan ja on autio'." (26)

Sanoista "Herran enkeli puhui Filippokselle" alkaa Apostolien tekojen tapahtumasarjassa uusi vaihe, joka kuitenkin liittyy edelliseen. Herran käskyn mukaisesti seurakunta oli julistanut evankeliumia Jerusalemissa, Juudeassa ja Samariassa. Nyt Herran lähettää seurakunnan ottamaan askeleen kohti "maan ääriä". Maailmanlähetyksen jatkuu yhä, mutta sen ensi askeleen otti, ei apostoli Pietari, vaan diakoni Filippos. Hän sai tehtäväkseen pelastussanomien viemisen etiopialaiselle hoviherralle, joka oli paluumatkalla Jerusalemissa Gazan kautta omaan maahansa. Tarkempia yksityiskohtia evankeliumin tiestä Afrikkaan meillä ei ole.

Lähetyskäsky oli annettu koko seurakunnalle ja siksi myös sen jokaiselle jäsenelle. Näin ollen jokainen uskova kristitty on kutsuttu toimimaan evankeliumin julistajana. Jokaisen uskovan tehtävä on edustaa omaa Herraansa Jeesusta aina ja kaikkialla. Samalla jokainen uskova tarvitsee Pyhän Hengen antamaa johdatusta siitä, missä, milloin ja kenelle hänen tulee kulloinkin antaa todistuksensa ja julistaa evankeliumia. Kukaan kristitty ei voi olla kuin yhdessä paikassa kerrallaan. Siksi jos mielimme toteuttaa sen tehtävän, jonka Jumala tarkoitti juuri meidän tehtäväksemme, meidän on herkällä korvalla kuunneltava Herran johdatusta. Herra kyllä johtaa silloin luoksemme juuri niitä ihmisiä, joille saamme jakaa evankeliumia ja jotka saamme opastaa Herran Jeesuksen tuntemiseen.

Enkeli puhui Filippokselle ja hän lähti liikkeelle. Herra on luvannut antaa omilleen selkeän johdatuksen, kun kuljemme rukoillen. Usein Herra painaa sydämellemme jonkun tietyn ihmisen niin, että alamme rukoilla hänen puolestaan. Usein se merkitsee myös sitä, että Herra haluaa meidän menevän saman ihmisen luo myös jakamaan hänelle evankeliumia. Joskus johdatus voi ilmetä niin, että saamme hyvinkin pitkään olla jonkun kanssa tekemisissä, koska Herra haluaa meidän auttavan tuota ihmistä taivaan tielle.

Etiopialainen hoviherra (27)

Hoviherra (nykytermein valtionvarainministeri) oli kansallisuudeltaan etiopialainen ja hänellä oli erittäin vaikutusvaltainen asema Etiopian kuningattaren hovissa. Yleensä katsotaan, että hän oli juutalaisuuteen kääntynyt pakana eli niin sanottu proselyytti. Se merkitsi muun muassa sitä, että vaikka hän oli matkannut Jerusalemiin rukoilemaan ja palvelemaan Herraa, hän ei päässyt Jerusalemin temppelin sisempään esipihaan asti. Sinne pääsivät vain synnynnäiset juutalaiset. Hän oli rodultaan etiopialainen. Hän oli ensimmäinen afrikkalainen, josta tuli kristitty.

Miksi islam voitti?

Kandakeiksi nimitettyjen hallitsijoiden korkeaan kulttuuriin nykyisen Egyptin ja Sudanin ja osin Etiopian alueilla levisi kristinusko hyvin varhain. Siksi ihmetyttää, miksi siellä vallitsee tänä päivänä valtaosin islamin pimeys. Syy ei liene pelkästään islamin voimassa tai kirkon kohtaamien vainojen verisyydessä. Alueella elänyt ja kuokoistanut kirkko ei saanut käsiinsä omankielistä Raamattua ja menetti sisäisen voimansa. Evankeliumin sana on Jumalan voima.

Paluumatkalla (28,31)

Hoviherra oli käynyt Jerusalemissa rukoilemassa ja oli nyt paluumatkalla. Hän oli hankkinut osan Vanhasta testamentista itselleen, ja luki sitä matkalla vaunuissa. Jerusalemissa käynti oli muodostunut hänelle pettymykseksi, mikä ilmenee hänen apeasta vastauksestaan Filippokselle: *"Kuinka ymmärtäisin, kun kukaan ei minua neuvo."* (31) Vastaus kertoo myös hänen vilpittömästä halustaan löytää vastaus elämänsä syviin kysymyksiin ja haluunsa päästä yhteyteen elävän Jumalan kanssa.

Jerusalemin temppelijumalanpalvelus oli osoittautunut kuolleeksi muotomenoksi, joka ei kyennyt vastaamaan miehen syvimpään etsintään. Hän ei ollut löytänyt sieltä arvovaltaista raamattuopetusta. Löytyykö meidän kirkoistamme ja seurakunnistamme sitä, on tänä aikana etsiville ihmisille elämän ja kuoleman kysymys. Vain Jumalan sana kykenee uudestisyntyttämään ihmisen.

Vilpitön ja nöyrä Raamatun lukija (32–35)

Mies oli syvästi kiinnostunut Vanhasta testamentista ja erityisesti myös lukemastaan Jesajan kirjan 53. luvusta, joka puhuu kärsivästä Herran palvelijasta ja hänen kärsimyksensä kautta saadusta voitosta.

Miehen pyyntö Filippokselle: *"Voisitko sanoa, kenestä profeetta puhuu, itsestäänkö vai jostakin toisesta,"* (34) osoitti sekä hänen kiinnostuksensa että hänen tietämättömyytensä. Hänen kysymyksensä kertoo myös hänen älykkyystään, sillä yhä ne, jotka eivät tunnusta Filippoksen Pyhän Hengen voimassa antamaa selitystä, pohtivat samaa kysymystä kuin hänkin. Hän oli myös kyllin nöyrä kysyä apua ja ohjausta, niin vaikutusvaltainen ja lahjakas kuin olikin. Hän oli nälkäinen sielu, joka etsi vastausta elämänsä syvimpiin ja pyhimpiin kaipauksiin. Häntä eivät vaikutusvaltainen asema, omaisuus, sivistys, älykkyys eikä rituaalinen uskonnollisuus voineet tyydyttää.

Filippos erämaatielle (26)

Herran enkeli kehotti Filipposta lähtemään Samariasta, kaupungista, joka oli täynnä evankeliumista kiinnostuneita ihmisiä, autiolla erämaatielle, joka johti kohti toisenlaista ja vierasta kulttuuria. Hän sai tehtäväkseen lähteä innostavasta työstä suuren joukon keskellä viemään sanomaa yhdelle miehelle. Eikä Filippos edes tiennyt, että hän oli menossa keskustelemaan miehen kanssa. Hän tiesi olevansa vain matkalla autiomaahan.

Meillä voi olla kiusaus ajatella, että Herra on tekemässä erityisen suuria tekoja, kun ympärillämme liikkuu paljon ihmisiä ja joille tavalla tai toisella saamme kertoa evankeliumia. Toki Herra voi käyttää suurkokouksiakin ihmisten pelastukseksi, mutta Herran pääasiallinen ja tärkein menetelmä on yhden ihmisen kohtaaminen evankeliumin sanalla niin, että hän pääsee sisälle pelastukseen ja edelleen seurakunnan yhteyteen. Jeesus käytti paljon aikaa yksittäisten ihmisten kohtaamiseen, vaikka hänen ympärillään parveili suuret ihmisjoukot. Evankeliumin normaali kulkureitti on "uskosta uskoon", kun yksittäinen uskova kulkee Herran johtamana janoisen ihmisen luokse.

Yhden ihmisen tavoittaminen on maailman evankelioimisen salaisuus. Eräs jo Herran luokse päässyt ystäväni, Herran pilkkimies oli Reino Seppänen. Hän oli varsinainen kansan ukko, joka näki ihmisen kasvoista, oliko tämä Herran kutsuvan työn alla. Hän sai johtaa epälukuisan määrän ihmisiä Herran luokse. Hänen mottonsa oli: "Haluan viedä yhden ihmisen Herran luo ja sen jälkeen jos mahdollista vielä yhden."

Pyhä Henki puhuu kuuliaiselle (29)

Herran enkeli käski ja Filippos oli kuuliainen. Kun hän saapui Gazan tielle, hän näki hoviherran tulevan ja silloin Pyhä Henki kuiskasi hänen sydämessään:

"Mene lähemmäs ja pysyttele vaunujen vierellä." (29)

Enkelien ja Pyhän Hengen läsnä ollessa ei tarvitse kokea yksinäisyyttä.

Pyhän Hengen kehoitus mennä lähemmäksi koskee jokaista henkilökohtaisen työn tekijää. Meidän on kohdattava ihminen sekä paikallisesti läheltä että myös siinä merkityksessä läheltä, että opimme tuntemaan häntä hyvin ja opimme rakastamaan häntä aidosti. Usein se merkitsee kulkemista jonkin aikaa yhtä matkaa asianomaisen kanssa, hänen elämänsä kuvioissa. Filippos lähestyi miestä myös alhaalta kä-

sin, sillä vaunuissa istuja oli häneen nähden yläpuolella. Jos yritämme lähestyä toisia ihmisiä ylhäältä käsin, kaikkietävinä auttajina, yrityksemme tyssää yleensä nopeasti. Jeesuskin lähestyi ihmisiä alhaalta käsin vaikka oli ja on Kuningas.

Herran valmistama kohtaaminen (30)

Herra oli valmistanut sekä hoviherran että Filippoksen kohtaamista varten. Hoviheralla oli profeetalliset kirjoitukset ja tietoisuus omasta tietämättömydestään. Ihmisen mahdollisuus oppia alkaa juuri siitä, että hän myöntää, ettei vielä ymmärrä. "Kyllä minä tiedän" asenne on varmin tae siitä, ettei opi mitään. Hoviheralla oli avoin sydän myöntää tietämättömyytensä.

Filippos taas tiesi Jesajan kirjan 53 luvun historiallisen täyttymyksen Golgatan ristillä ja ylösnousseessa Jeesuksessa. Lisäksi hänessä asui tiedon Henki. Ihmisen pelastumiseksi Herran täytyy aina tehdä työtä asianomaisen sydämessä samoin kuin sen sydämessä, joka saa Sanan Herrasta hänelle julistaa.

Henkilökohtainen evankeliointi (31)

Filippos kulki hoviherran vierellä, kuunteli aikansa Raamatun lukua ja esitti sitten kysymyksen: "Ymmärrätkö myös, mitä luet?" (30)

Henkilökohtaisessa evankelioimisessa ja laajemminkin uskon puolustamisessa on tärkeä osata esittää oikeita kysymyksiä. Niiden kautta voi oppia näkemään, mitkä on asianomaisen tarpeet ja niistä käsin voi sitten edetä itse evankeliumin julistamiseen. Kysymällä asetumme myös toisen alapuolelle ja ilmaisemme aitoa mielenkiintoa toista kohtaan.

Hoviherran vastaus ilmaisi syvää tyytymättömyyttä: "Kuinka minä voisin ymmärtää, ellei kukaan minua opasta?" Filippos julisti, että Herran kärsivä palvelija oli Jeesus Kristus. Hän osoitti, että Jeesus oli se Jumalan Poika, joka otti kantaakseen hoviherrankin syntien taakan Golgatan ristille. Uskomalla ja turvautumalla Herran Kärsivään Palvelijaan, joka oli myös noussut kuolleista, mies sai kaikki syntinsä anteeksi ja rauhan sydämelleen:

Mutta totisesti, meidän sairautemme hän kantoi, meidän kipumme hän kärsi. Me pidimme häntä rangaistuna, Jumalan lyömänä ja vaivaamana, mutta häntä haavoitettiin meidän rikkomustemme tähden, runneltiin meidän pahojen tekojemme tähden. Rangaistus oli hänen päällään, että meillä olisi rauha, ja hänen haavojensa kautta meidät on parannettu. Kaikki me vaelsimme eksyksissä kuin lampaat, kukin meistä poikkesi omalle tielleen. Mutta Herra pani hänen päälleen kaikkien meidän syntivelkamme. (Jes. 53:4-6)

Mies sai kysymykseensä arvovaltaisen vastauksen, ei apostolilta, ei Jerusalemissa, vaan viereensä istahtaneelta Filippokselta, joka oli Pyhän Hengen opettama ja Hengen johdossa selittäessään kirjoituksia.

Filippos osoittaa meille, että voittaaksemme toisia Jumalan valtakuntaan meidän tulee käydä etsivän vierelle asti. Henkilökohtaisen evankelioinnin tulee tapahtua johtamalla kyselevä ihminen Raamatun sanaan. Jos sanan selittäjä on Pyhän Hengen johdatuksessa, Sanasta Pyhä Henki kirkastaa etsivälle Kristuksen ja taivuttaa hänet parannukseen ja uskoon.

Ihmisen täytyy päästä kosketukseen Jumalan sanan kanssa, jos mielimme hänen pääsevän osalliseksi pelastuksesta ja sisälle Jumalan valtakuntaan. Siksi jokaisen uskovan kannattaisi aina pitää mukanaan pientä Uutta testamenttia, niin että tilaisuuden tullen voi siitä näyttää etsivälle kuka Jeesus on ja miten ihminen voi pelastua.

Miten voi pelastua?

Edelleen Filippos kertoi, miten tämä kärsinyt ja ylösnoussut Vapahtaja oli mahdollista ottaa vastaan omaan elämäänsä sitä hallitsemaan ja johtamaan. Hän selitti varmaankin samaan tapaan kuin Pietarikin:

"Kääntykää, ja ottakoon kukin teistä kasteen Jeesuksen Kristuksen nimeen syntienne anteeksi saamiseksi, niin te saatte Pyhän Hengen lahjan. Sillä teille tämä lupaus kuuluu ja teidän lapsillenne ja kaikille, jotka ovat kaukana, ketkä ikinä Herra, meidän Jumalamme, kutsuu." (Ap.t. 2:38-39)

Monelle meistä henkilökohtaista työtä tekeville on kiusaus lopettaa siihen, kun olemme kertoneet, miten olemme itse tulleet uskoon, ja jakaneet evankeliumin syntien anteeksi antamisesta Golgatan ristin tähden. Mutta emme anna kuulijalle mahdollisuutta juuri siinä tilanteessa kohdata Vapahtajaa kysymällä. "Haluaisitko juuri nyt antaa elämäsi Jeesuksen käsiin?" Saatamme arkailla sitä, mitä meidän pitää tehdä, jos joku todella haluaa lähteä Jeesuksen seuraan.

Filippos ei arkaillut, sillä hän tiesi, ettei hän voisi hoviherraa pelastaa, vaan sen teki Herra Jeesus Kristus itse. Hän kertoi, että synnit tunnustaen ja kasteessa Jeesuksen ristin kärsimyksiin ja Hänen ylösnousemukseensa pukeutuva saa kaikki syntinsä anteeksi, uuden elämän Pyhässä Hengessä. Siksi meidänkään ei tarvitse arkaila kertoa samaa. Jos siis joku avaa sydämensä ja tunnustaa syntinsä, saamme Herran valtuuttamina julistaa hänen syntinsä Golgatalla sovitetuiksi ja siksi anteeksi saaduiksi. Siinä Herra itse antaa sitten vilpittömälle parannuksen tekijälle rauhansa ja Pyhän Hengen lahjan. Se on Herran teko, josta saamme antaa kiitoksen ja kunnian yksin Jumalalle.

Usko ja kaste (37)

Kun hoviherra pyysi saada kasteen, Filippos ei asettanut asialle mitään muuta ehtoa, kuin uskon Jeesukseen. Moni kyllä saattaa kompastua tuohon vaatimukseen kuvitellen, että siinä olisi kysymys jostakin sisäisestä tunnetilasta tai itselleen vaakuuttelusta eli siis jonkinmoisesta uskonnollisesta teosta tai yrittämisestä. Mutta siinä uskossa ei ole kysymys. Se on nimenomaan täydellistä avuttomuuden tunnustamista, en kykene millään itseäni pelastamaan enkä auttamaan. Uskossa on kysymys siitä, että annamme Jeesukselle luvan pelastaa meidät, se on jäämistä Hänen työnsä alle, se on sitä, ettemme juokse pois Hänen luotaan, kun sydämemme paljastaa meidät kadotetuiksi syntisiksi. Se on avuttoman huuto Herran puoleen: "Armahda minua, auta minua!"

Matka jatkui Mestarin seurassa (36–39)

Hoviherra vastasi kuulemaansa Sanaan uskon kuuliaisuudella pyytämällä kastetta. Kasteen jälkeen Filipposta ei enää tarvittu. Herran Henki vei hänet julistamaan Sanaa seuraavaan paikkaan, Asdodiin. Hoviherra jatkoi matkaansa nyt riippumattomana Sanan hänelle välittäneestä miehestä, sillä Mestari itse jatkoi matkaa hänen

kanssaan. Hänen sydämensä kaipaus oli täyttynyt, hän jatkoi matkaansa iloiten. Hän oli saanut Jeesuksen oman ilon sydämeensä.

Opetus ja vastuu

Kertomuksen opetus on ilmeinen. Kristus toimii voitollisesti ja välittömästi ihmisten kesellä. Herra kulki Filippoksen edellä ja synnytti etiopialaisen hoviherran tyytymättömyyden ja etsinnän ja tajun omasta tietämättömyydestään. Herra antoi myös kehotuksen omalleen jättää menestyksellinen ja kiireinen työ ja palvelu Samariassa yhden etsijän tähden. Kun Kristus avaa, ei kukaan ihminen voi silloin sulkea. Mutta kun Herra sulkee, kukaan ei voi myöskään avata. Onnellinen on se uskova, joka saa aloittaa juuri sieltä, mistä löytyy etsiviä sieluja ja saa julistaa heille Jeesusta.

Kertomus osoittaa meille myös Herran omien vastuun. Jos Kristuksen työ tulee es-tetyksi, se johtuu kristitystä, joka vastustelee liikkeelle lähtemistä!

Radiopastori Shigeru Masakin tie

Radiopastori Shigeru Masaki kertoi, miten Herra valitsi hänet ja otti omakseen so-dan ajan Japanissa. Nuoret kokoontuivat erään pankin tienoille viettämään aikaan-sa. Eräs kristitty pankkivirkailija pyytämällä pyysi Masakia, silloin 17 -vuotiasta nuu-rukaista, tulemaan kotikokoukseen pankin naapuriin, mutta aina hän kieltäytyi lähte-mästä. Vihdoin 37:lla kerralla hän ilmoitti lähtevänsä mukaan sillä ehdolla, että rou-va ei sen jälkeen koskaan enää vaivaisi häntä pyynnöillään.

Tässä Kakogawassa pidetyssä kokouksessa oli mukana muutamia iäkkäitä ihmisiä sekä pitemmän matkan päästä tullut pastori. Masakin astuessa sisään pastori vaih-toi Raamatun kohdan ja alkoi puhua uudestisyntymisestä lähtien liikkeelle spitaalia sairastaneen syyrialaisen Naamanin parantamisesta. Pyhä Henki avasi Masakin sil-mät näkemään kauhean syntisyytensä.

Kokouspaikan ulkopuolella kuului muiden nuorten huutelua: ”Missä Masaki on?” Mutta hän ei hievahtanutkaan paikaltaan.

Kun kokous päättyi, osanottajat alkoivat poistua samoin kuin pastori. Silloin Masakin vierellään istunut mies kysyi häneltä, haluaisiko hän juuri silloin antaa elämänsä Jeesukselle. Kun Masaki vastasi myöntävästi, mies pyysi häntä rukoilemaan Jee-susta tulemaan sydämeen. Masaki vastasi, ettei hän osaa rukoilla. Silloin mies ke-hotti häntä rukoilemaan perässään. Silloin hän sai sydämeensä rauhan, kohtasi oman Pelastajansa elämänsä ensimmäisessä kristillisessä tilaisuudessa.

Vieressä istunut mies oli satunnainen kävijä, joka oli työmatkalla Kakogawassa ja kristittynä halusi osallistua kotikokoukseen. Kesti yli 45 vuotta, ennen kuin Masaki tapasi hänet uudelleen. Mies ei muistanut tapahtumasta mitään. Jumala käytti hän-tä, mutta kunnian Masakin pelastumisesta sai yksin Herra.

Masaki ei itse tehnyt itse asiassa mitään aloitetta lähestyä Herraa. Jeesus yksipuoli-sella rakkauden valinnallaan veti hänet sisälle pelastettujen valtakuntaan ja sittem-min radioevankelistan tehtävään. Hänhän toimi 30 vuotta Luterilaisen Tunnin ”Valoa sydämiin” ohjelman radiopastorina ja 60 vuotta täytettyään hän siirtyi Yhdysvaltoihin 15 vuodeksi työhön siellä asuvien japanilaisten pariin. Sitten hän palasi Japaniin

aloittamaan uutta seurakuntaa Himejin kaupungissa jatkaen samalla kansainvälistä kiertävän evankelistan tehtäväänsä. Hän vieraili kaikkiaan 5 kertaa Suomessa.

Masaki pääsi Herran luo 85 vuoden iässä. Hänen kaksi poikaansa toimii teologian professorina toinen Yhdysvalloissa ja toinen Kobessa. (1944, 2018)

Entä sinä?

Oletko jo päässyt sisälle Jeesuksen tuntemiseen? Ellet, niin Jeesus kutsuu sinua luokseen. Hän kärsi kaikkien sinun syntiesi rangaistuksen Golgatan ristillä, jotta sinä saisit omantunnon rauhan ja ilon sydämeesi. Jeesus nousi myös kuolleista avataksaan myös sinulle tien taivaallisen Isän luokse. Käännä Hänen kuoleensa, niin sinäkin pelastut.

Jos sinä olet jo Herran oma, tänään Herra kutsuu sinua viemään evankeliumin kutsua läheisillesi ja niille, jotka Hän johtaa luoksesi. Muista, että moni heistä kaipaa vastausta elämänsä syvimpiin kysymyksiin. Älä siksi anna Herran valmistamien tilaisuuksien jakaa sanaa ohitsesi. Herra haluaa ja voi sinua käyttää, jos sinä haluat pysyä Hänen johdatuksessaan.